

er derhos en indvortes Modsigelse, at man først skulde danne en Forsamling, som ikke var hjemlet i Lovene, og derefter lade denne Forsamling ratthabere eller stadfæste den provisoriske Lov. Provisoriske Love gives blot, fordi den lovgivende Magt for Dieblirket ikke er tilstede, og de ere kun gjældende, forsaavidt de blive stadfæstede af den lovgivende Magt. Det vilde altsaa være aldeles unaturligt at give en provisorisk Valglov. Det er vel tidligere sagt, at man har Exempel paa, at der i Frankrig er givet en saadan provisorisk Valglov, eller rettere sagt, der gives en Valglov ved Kongelig Ordonnans, som ikke blev vedtaget paa sædvanlig lovmæssig Maade; men jeg har ogsaa viist, hvorledes Forholdet var ganske anderledes, at den franske Konge i Kraft af Chartet antoges at have en almindelig Bemyndigelse til at gøre, hvad han fandt at Landets Sikkerhed krævede — om med Ret eller Uret, skal jeg her ikke gaae ind paa — saa det er et Forhold, som ikke gjælder her; men jeg bemærkede ogsaa den Gang, at man i alt Fald kunde stille det som et særøgent Forslag, at Valgloven ikke kan ændres ved en provisorisk Lov. Det er Noget, som Regjeringen vistnok maa gaae ind paa, og jeg troer, at man kan være saameget mere vis paa, at Regjeringen ikke kan have havt nogen anden Tanke, som det i de Forsatningslove, der ere forelagte Provindstalsstanderne, dels i Slesvig og dels i Holsteen, udtrykkeligt er udtalt, at provisoriske Love ikke kunne gjøre nogen Forandring i Forsatningen, og da de Friheder, som ere tilfagte ved disse Love, ere af et langt mindre Omfang og Betydning end dem, der blive tilbage i vor Grundlov, saa kunde det dog vel aldrig have været Regjeringens Mening at forbeholde sig en Ret til ved provisoriske Love at forandre Valgloven, naar den selv af egen Drift i Anordninger om Provindstalsstanderne i begge Hertugdømmerne indfører Bestemmelser, som aldeles udelukke Muligheden deraf. Jeg skal ikke indlade mig paa det Spørgsmaal, hvorvidt at nogen Omændring i Valgloven kunde være ønskelig eller hensigtsmæssig eller ikke; jeg troer, at man kunde opvise mange Kjendsgjerninger, der bevise, at en meget betydelig Deel

af Nationen ikke er tilfreds med den nærværende Valglov, men det Spørgsmaal foreligger aldeles ikke, thi her foreslaaes ikke den mindste Forandring, der umiddelbart ved den nye Grundlov skulde gjøres i Valgloven; der foreslaaes blot, at Valgloven skal træde ud af Grundloven, eller at de Bestemmelser om Valgret, som findes i Grundloven, og som egentlig indeholde Alt, hvad den særegne Valglov indeholder, naar man undtager hvad der angaaer den egentlige Fuldbbyrdelse deraf, det er blot, at disse skulle træde tilbage og beholde den Plads, de have i den nugældende Valglov, og i Tiden, hvis der blev en almindelig Stemning for en Forandring deri, en saa stor Stemning, at begge Afdelinger af Rigsdagen, saavel som Regjeringen, være for en saadan Forandring, først da var det, at det kunde foregaae. Naar man ogsaa har beklaget, at adskillige af de folkelige Rettigheder, som ere udtalte i Danmarks Riges Grundlov af 1849, saavel som adskillige Løfter om visse Forholds Ordning, som indeholdes deri, ere gaaede ud, saa troer jeg, at Grundene, som ere givne derfor i de Motiver, hvormed Udkastet ved Slutningen af forrige Session blev foreslagt, ere aldeles tilfredsstillende; de Rettigheder blive jo aldeles ikke ophævede, fordi de ikke blive gjentagne ved Grundloven, navnlig er der Trykkesfriheden, som den Rettighed, man vel sætter større Værdi paa end nogen anden; den eksisterer jo grundfæstet ved en Lov, som giver en saa udstrakt Trykkesfrihed, som man neppe har saa stor noget andet Sted i Verden, og denne Lov bliver staaende som Lov, uagtet den ikke bliver indført i Grundloven, hvorimod Grundloven indeholder en unaturlig Hindring for Fremtiden, naar man ved Erfaring og Indsigt blev overbevist om, at der var Et og Andet, der kunde trænge til Omændring; det gjør det endog umuligt i Nødstilfælde at gjøre de Indskrænkninger, som kunde være aldeles nødvendige. Jeg sætter f. Ex., at der i en eller anden Egn herskede Complotter, som vilde anstifte Mordbrand, Mord, eller maaskee endnu større Forbrydelser, og som sætte Strifter i Omløb, som gaae ud paa at opmuntre dertil, saa vilde man ikke alene være ude af Stand til at give nogen provisorisk Lov derimod, men